

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Epistola comitis Irenaei ad orientales, de iis quae in proposita causa gesta
sunt post suum Constantinopolim ingressum, redditasque relationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

fferunt: & tamen non audacia,
non temeritate, sed tranquillita-
te, sed scientia, sed dogmatum pe-
ritia, quæ proposita sunt, simul ex-
aminari debent. Eapropter ma-
Quemodo
Trenans mu-
nus hoc obie-
rit, ex eius
epitola, qua
mox sequi-
tur, cognoscit
potes.
gnificentissimum comitem Ire-
næum præmittere cōpulsi sumus,
vt is & vestram pietatem conue-
niat, & totius negotii seriem ex-
planet: siquidem nihil actum est,
quod illum lateat. Accepit idem
a nobis plurimos præsentis morbi
curandi modos, quibus tranquil-
litas ecclesiis Dei restitui queat.
Rogamus vestram mansuetudi-
nem, vt patienter illos ab eo cog-
noscat, & quod vestræ pietati vi-
sum fuerit, quanta fieri poterit ce-
leritate præcipiat, ne citra om-
inem vtilitatem & necessitatem
hic consumamur.

Epistola comitis Irenæi ad orientales, de iis quæ in proposita causa gesta sunt post suum Constantinopolim ingressum, redditasque relationes.

VIX mihi nunc tandem ad san-
ctitatem vestram scribere,
qualemque desiderabam, tabella-
rium inuenire licuit, ut quis pro-
positi negotii successus per gra-
tiam Dei extiterit, vestrae pietati
patefacerem. Venimus enim in
regiam ciuitatem triduo post Æ-
gyptiorum aduentum. At ve-
ro quot in ipso mox aditu pericu-
la sim perperissus, id nec oratio-
ne explicari facile est, nedum e-
pistola repræsentetur. Nam optimi
illi viri ante me (ciuitatem)
ingressi, omnibusq; commode &
ex voluntate vni, (tantum enim
dixisse satis sit) omnium fere au-
res præoccuparunt; alios quidem

*Exaggerat
Irenaeus qua-
sebisematico-
rum causa
pertulerat.*

ΜΟΓΙΣ μοι νέον * ἐχθρότεο καὶ ἔπι-^{* πάρα}
τεῖλαι τοὺς οὐσίατα οὐμέν,
καὶ τὸ γεννημάτων δύνειν οὐ ἐγελόμεν
διάκονον ἵνα τὸ ἔπι τοῖς προκαθήμοις
ἐκβιδύτα διὰ τὸ χάριτος ^{τὸ} * Χεισοῦ, ^{* τοῦ}
γνωρίσω τῷ καὶ Στοῦ οὐμένη διατέσσαλ-
θομένῳ γε εἰς τὸ βασιλεύειν πόλιν, τοῖς
μετὰ Αἰγυπτίων τερραλεῖσθαι τὸν ιμέ-
ρας. ὅστις ἡ λοιπὸν δίθιει καὶ τῷ αὐ-
τῶν ὑπέστην * καὶ εἰσόδον κατέβαινε, ^{τοῦ} ^{* πάρα}
λόγω τράχιον ἀξέπειν, μὴ τε γε διὲ ἐπ-
ισολῆς τοῖς πατέσσαι. τερραλεῖσθαι τῷ
④ βέλποι, καὶ πᾶσι τερραφόρων καὶ
καταλλήλων γενοτάθμοις. δόκει τῷ
τοσοῦτον εἶπεν· πάντων αἱ εἰπεῖν ταῖς
ἀκοὰς τερραπέλασον, τότὲ μὴ ταῖς

αράσι· καὶ τοι γε ἐδόσις, ἀλλ' οὐκ-
έτις, καὶ μώσεως, καὶ τὸν δογμάτων
εἰμπεῖας η̄ τοῖν τῷ περιεμένῳ
οικεῖστας ἔτι. πόστον χάριν λια-
κάθημι· *περιέμενα δειπνοῦ τοιούτου·
λογρεπέσατον κόμπα τα Ειρηναῖον κα-
ταλαβεῖν υἱόν τινα διεύθειαν, καὶ τοῦ
περιεμάτος θίδεξαν. τὰ ταῦτα γε
θυμηδύνα αὐτοῖς εἴπισαν, καὶ με-
μάθηκε τοῦτο τοῖν πολλοῖς θερ-
πείας θύποις, διὸ ὃν μνωτὸν τὸ ἀπό-
εχον τῆς ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας
*παραχθεῖσα· οὐκ ἴστε διαμερισθεῖσα;
Εἰπάκως τινα ὑμετέρου τοῦτο ἀπό-
μαθεῖν ἡμερότιτα, καὶ τὸ δοκοῦ τῇ
ὑμετέρᾳ διοτεία ταῦτα @ κελεύονται
θρέψαται, ἵνα μὴ εἰς οὐδὲν δέοντα πά-
τα *οικεῖσθαι.

Επισολή γε αΦείσαι παρά την κόμιτος
Ειρηναίας τελέσεις δύνατον μάτωποις
τελεῖ την Επί την Κανόνην πραγματεύ-
των, μή τινει εἴσοδον αὐτῷ την σε-
Κωνσταντινουπόλιν, καὶ τινει διάπο-
δοσιν την αὐταφοράν.

ANNO CHRISTI 431. Τὸν δὲ καθ' ἡμέραν τοῖς συκοφαντίαις * περισσεῖτοντες, ἀπαντάς δὲ καὶ τῷ κατ' ιδίαν συμπειθούστες. ὥστε καὶ τὸν μεγάλους ἄρχοντας, καὶ μακαρίοντας * τὸν εἰς ἀξιώμασι πελοῦστας, καὶ πλούσιον τὸν εὐταῖας Διαφόροις πειθούσαν, ὃν τῷ καὶ Ἑλεπίστως αἰκολούθου γερμηνῆμεν, καὶ πειστος ἀβρακολουθούσιον, καὶ πάντων ὅμοι τῷ θεοφιλεστάτων Πτολούπων μίαν καὶ τὰς αὐτὰς ἑξενεγκόντων ψῆφον καὶ τὸ παρ' αὐταῖς ἐρήμους κατακεισθέντος, η διαματινὴ γένεντες σκέψιν καθαρίσις. Θεοφιλεστάτων καὶ φιλόχειστον κοινωνούσιεν. Σχολαστικοὶ ἐπίδοσεν ὁμολογουμένων, ὡς οὐδὲ ἀκόδοις ὅλως ιωάδητος τῷ Εφέσῳ τῆς θεοτόκου Φανῆς. ὅμως διὰ τὰς ἀληθείας ακαταγώνισον δικαίωμαν, καὶ τὰς ὑμετέρας θύλακας, Κέίμονα διὰ τὸν ὄπιζερμῶν τὸν θεόν, τὸν εἰς τοὺς μεγαλοπρεπεσάτοις ἄρχοις, καὶ πᾶσαι αὐτοῖς, ὡς σύνεχάριτος, τὰς τὰς περιστατὰς λαίθανος οἰνηγόντας. οἱ τὰ παρ' ἡμέραν διδασκόντες, καὶ εἰς αὐτὰς συνεγκεντινὰ δικαίωματαν ταῖς ἀκοσίαις, διπέρης εἰς τὰς περιστατὰς λαίθανος οἰνηγόντας. οἱ τὰ παρ' ἡμέραν διδασκόντες, καὶ εἰς αὐτὰς συνεγκεντινὰ δικαίωματαν ταῖς ἀκοσίαις, διπέρης εἰς τὰς περιστατὰς λαίθανος οἰνηγόντας.

Concil. Tom. 5.

mendaciis temere decipientes, alios conflictis in nos calumniis instigantes, omnes denique publice priuatimq; ea ratione in suam sententiam allicientes, ut etiam magni principes, quique dignitate pollebant, vel diuersa in rebus bellicis munia obibant, persuasi essent, examinatione, quam oportuit, adhibita, iudicioque consecuto, & omnibus piissimis simul episcopis vnam eamdemque sententiam proferentibus contra cum quem indicta causa condemnarunt, mirabilem illam depositionem esse factam. Sane Scholastico cubiculario magnificentissimo, Christique studioso firmiter persuaserant, Nestorium Ephesi ne audire quidem vlo pacto sustinuisse deiparae vocabulum.

Sed tamen quod verum erat persuaserant.

At infissime damnatum finisse constat.

Verumtamen ob inexpugnabilem veritatis virtutem, veltrasque orationes, Dei miseratione, postquam pericula, quae prima statim fronte, vt dixi, se offrerebant, euasi, & magnificentissimos principes conuenire, vniuersamque rerum veritatem, quantum licebat, ipsis explicare valui. Qui simul atque

Narrationem hanc mendaciam effe refertam, ex aliis qua subficiuntur, clare constat.

nostram relationem accepissent, omnia quæ Aegyptius per tyrannidem tam in præsentem causam, quam in nosipso quoque commisit, ad imperatorum au-

res referre coacti sunt. Denique, ne longius sermonem protraham,

cum multa & ab his qui cum Cy-

rillo faciebant, & ab illis rursum

qui nobiscum sentiebant, acta &

disputata fuissent; placuit vt v-

traque pars, tam ego, quam Aegyptii, sui suæque cause tuenda

gratia, præsentibus etiam magnis

principibus piissimum imperato-

Tunc ij

700 CÆLESTINVS P. I. CONCILIVM THEODOSIVS³ VALENTIN. IMP. S. I.

rem adiremus, atque ab eo audi-remur: quamquam protestatus sum identidem, me nec ea de cau-sa adesse, nec vlla eiusmodi man-data a pientissimis episcopis acce-pisse, sed tantum literarum lato-rem aduenisse. Sed profecto ob-huiusmodi verba pene disceptus sum: quod autem placuit, absque vlla cunctatione prolatum est. Quare diuina prouidentia etiam

*Prou. 21.
Sed schisma-ticorum vi-
ctoris non
fuit diutur-na.*

tum opem nobis ferente, Augu-stique animum ad veritatem diri-gente, & re ipsa, quod cor regis vere in manu Dei sit, declarante, aduersarii damnati sunt (oportet enim paucis ipsum rei euentum expedire) propterea quod neque (Nestorii) depositionis commen-tarios, neque que hic per menda-cium effutuerant, vlla ratione defendere possent. Quin & illud quoque modis omnibus perspi-cuum euasit, nec recte congruo-que ordine seruato Concilium

*Ægyptium
per contem-
plum Cyril-
lum vocat,
ut & alibi
etiam.*

conuocatum fuisse ab Ægyptio, nec ei iudicare licuisse, cum vnu-s esset ex iis qui iudicandi erant, ne-que omnino materia tractatio-nem aggredi præter magnificen-tissimi comitis Candidiani volun-tatem potuisse. Etenim omnes ei-iusdem magnificentissimi comiti-s Candidiani denuntiationes, sa-cra præterea per eum ad Syno-dum scripta, & alia similia, ad ple-nam rei notitiam imperatore iu-bente recitata sunt: neque quid-quam omnino, quod iniquos ille-gitimosque illorum apud vos au-fus ante oculos ponere posset, ob-vestras preces omissum est: ita vt veritatis hostes ab omnibus com-muni consensu damnationis sen-tentiam ferrent, & vestra pietatis

πν κατέγνωσιν ἀπενέγκασμα, δε θλίψα μὲ καὶ κωφοθλίψα τῆς ὄμετ-

παρόντων αὐτῷ καὶ τῷ μεγάλων δρ-
χόντων καὶ τοῖς εἴμοις διαμόρτυροιν-
μένου πολλάκις, οἵσι οὔτε τούτου χά-

ARMO-
CHRISTI
431.

ειν ἀφίμασι, οὔτε Τιαιάτας φράτη
θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων ἔλαβε@

εὐπλαστή μόνον δὲ γραμμάτων ἡλ-
έων διάκονον. Διὸν ἐγὼ μὴ ὑπὲρ Τι-
αιών μηκροῦ δεῖν καὶ διεπούσιν τῷ

λόγων, τῷ δόξῃ δὲ δίχα πάλος Ἑ-
ρείδαθν μελλόσεως. τῆς Τιαιών διάς

ηρῶν καὶ τόπος φρασάσις ἥποτε, καὶ
τὸν τὸν κερατοώπιον τοῦτο τὸ Δληθές

ιθωάδος καρδίαν, καὶ διὰ τὸν
τελεχμάτων διέδοντας, οὐτε πρὸ Δλη-

θέως καρδία βασιλέως εἰ γέλει θεοῦ,
καπενώθησαν μὴν @ δι τοινίας

δεῖ γένεται αὐτὸν σωτόμας τὸ πέριος
ἐλθεῖν. οἵσι κατ' οὐδένα Σύπον ου-
σίων τὸν τῆς καθαρέσσας θεο-
μήτρασιν, η δίσι καταβάτα καὶ φύ-
δολογίαν εἰρίκεστι, διωνέντες διλά-

καὶ τεφανᾶς διὰ πάντων * διοδού-
χθέντες, οἵσι οὔποτε σωμάτη@ ακο-
λούθως οἱ Αιγύπτιοι ἐκάλεσαν, οὔτε

κρίνειν, οἵσι εἰς ὅν τῷ μεγανόμορφῳ, ἴ-
διωσαν, οὔτε δύλως φράγματις τῆς

μεγαλοπρεπεστάτου κόμης Κανδι-
διανοῦ τῆς ιστορίας ἀγαθοῦ. καὶ

γένεται παραγελία πάσαι τῆς αὐ-
τῆς μεγαλοπρεπεστάτου κόμης Καν-
διδιανοῦ, καὶ η γραφεῖσα δι τοῦ

τοῦτο τὸν σωμόδον σάκρα, καὶ ἐπερε-
τιαιπάσι * ἀπάλις εἰς διαγνώσιν κε-

λόμαντ@ διεγνώσιον τῆς βασι-
λέως καὶ ἐπί τοινίας, οὐπρὸ διὰ τὰς ὄμετ-

ρας δίχας φρελείφη, τῷ τὰ φρά-
νόμας αὐτόθι πολυπούτα δικνω-
των ὡςε λοιπὸν σύμφων@ μὴ τὸν

τῆς Δληθέας ἔχθροις τὸν παρά πάν-

τον κατέγνωσιν ἀπενέγκασμα, δε θλίψα μὲ καὶ κωφοθλίψα τῆς ὄμετ-

ANNO CHRISTI 431. Τῷ αὐτῷ ἡ Αἰγύπτιον καθαρεσιν ἀποσταλῶν παραχρῆμα ὡρὰ τῇ διοίκησι τοῦ βασιλέως εὐτῷ ἡγία τῷ θεῷ ἐκκλησίᾳ, ὥστε τορδυνικός ἀπαντά καὶ ἀδίκως τῷ αὐτῷ Κύριλλον παρεπέπτων, καὶ ἐπίρρεις παρεπειλόντων ἐφ' οἷς ἐπίλαισαν Νικαείας. Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν τῷ τοπερεπέπτων ἐπελθεῖσε· καὶ τὸν γεγνημένην τὸν ἀκροσεως πρᾶξι. ἐλαύνεις δὲ Ιωαννου τῷ ιαΐδῳ καὶ συκέλλου Κυρέλλου, ἐλαύνεις δὲ ίστε, ἐπέρρεις ἀπεργεγνημένους οἱεῖσθιν τῷ δέχεντων τὸν πλεῖον, καὶ οὐδὲ ἀκοδομηγενῶν παρήμερον τῷ ἐπί αὐτῶν καὶ παράποτον κριθέντων αἰεὶ γεγνημένους. ὅτι μὲν γέραντιν, Ἐπὶ τῷ θρόνῳ, Φασίν, αἰσχρὴ τὸ ἔκταπτον μέρος παρεχέντα καρπεῖν, καὶ τὰς καθαρέσσας οὐ τῷ δύο μόνων, αἰς ἐδόξεν, λλὰ τῷ τελώνι κυρροθεῖαν παρεπέπτων. Ὅτι δὲ, ὅπερ ταῦτα καθαρέσσας λυτηραῖς τῶν ἀποστόλων, Φανεροῖς ἐφ' τῷ θεοφιλεσάτων ἀποκόπων σύπαιδε μετασελιναῖ, ὡς μὲν πάσις ἀληθείας ἔχει πλεῖστην τοις περεῖ τῆς πίστεως λόγοις, καὶ τῷ παράνομως εὐ Εφέσω γεγνημένα. εἰσὶ δὲ θυεῖς, οἱ καὶ πάντα πιστοῖ, καὶ παύσαπλιν παντούλων σωζόφερουσιν, ἐφ' ὧπε τὸ παύσαπλιν παραχρῆμα ὡρὰ τῇ διοίκησι τοῦ βασιλέως μὲν Φανεροῦ τύπων τῷ Εφεσίων καπαλαβεῖν, καὶ αἱ οἰδίσιμοις, οἱ καὶ μεταδῶσι, Φησίν, ἀπανταθεῖναί τῷ παραχρῆμα. ὅπερ ὁ ἀγαπῶντες οὐμάς εἰς ἔργον ἀπελλαγῆται παρεπελθεῖν, ἀκελεῖσις εἰδότες τῷ απονομαζόντων τῷ παρεπειλόντων, καὶ ὅπε ταῦτα πάντα αἰνιγμάτων τὸ βουλεῖ. δλα τῶν ταῦτα μὲν, αἱ πονκυρέω φίλοι, παρεπίπον. ἐμοὶ

Lensis admodum fuerat illa persuasio, quo tam cito concidit.

702 CÆLESTINVS CONCILIVM THEODOSIVS VALENTIN. IMPR.

sancitatem vestram rogo, ut dñe, ὁ βασιλεὺς ποιῶντος τὸν θεομέριον
Deum intente pro me orare ne grauetur, qui talia pericula pessus sum, & in magnis adhuc discriminibus ob illam, quæ quotidie insidiatur, multitudinem, anno
christi
431.
Atqui id cogitare non poterat, nisi pessime tibi consensu fuisse.
2. Tim. 4.
v. 17.

sanctos καταβάσιον τὸν θεομέριον
τηνας διάγοντος διὰ τὸ θεόν θηρεου-
λαδόντων δομέραι πλῆθος, * εἰπε- * κατε-
νας ὑπὲρ μέχεδη καταξιούτω ή υμε-
τερούσιοτες. μέρτις γέροντος διὰ τὸν
πῦρ καλεῖσθαι τοῦτον θηρεον τὸ βα-
σιλέως διάγυων οὐδὲν ἔπειρον πληπ-
σα, η τῷ της θαλάσσης τοῦτον πε-
δαγέρθηματε. ο δὲ κύριος κατὰ τὴν γε-
γεαμένον παρέστη μοι, καὶ ἐρρύθμι-
σεν σώματος λεοντίς, μᾶλλον ἢ σκύ-
μων μυείων.

Exemplum sacræ per Ioannem
sacrorum comitem a piissimis
imperatoribus ad sanctam
et magnam Syno-
dum missæ.

Ισον σάκρας δοτοσαλείσοντος διὰ Ιωαν-
νου τὸν κόμητος θεόν σακράν φέρεται
θεόν δισεβεστάτων βασιλέων
τῆς αγίας καήμετάλη
σωόδω.

Cælestino, Rufo, Augustiano, Alexandro, Acacio, Tranquillino, Valentino, Iconio, Joanni, Acacio, Vrso, Firmo, Himerio, Dexiano, Beriniano, Palladio, Asterio, Juuenali, Flauianio, Helladio, Rambulo, Alessandro alteri, Maximo, Phritilæ, Perigeni, Cyro, alteri Ioannis, Eutherio, Hellanico, Bosphorio, alteri Cyro, Vinatio, Petro, Dynato, Dorotheo, Antiocho, Dalmatio, Eusebio, Seleuco, Eleusio, Eulogio, * Sappio, Timotheo, Pio, Troilo, Herenniano, Monimo, Olympio, Theophilo, Juliano, Basilio, reliquisq; religiosissimis episcopis.

Κελεσίνω, Ρούφω, Αύγουστανω, Αλεξανδρω, Ακακίω, Τραϊκλίνω,
Οὐαλεντίνω, Ικονίω, Ιωαννη, Ακα-
κίω, Ούρω, Φίρμω, Ιμεείω, Δε-
ξιανω, Βερενιανω, Γαλαζίω, Α-
στείω, Ιουβεναλίω, Φλανιανω,
Ελλαδίω, Ραμπούλω, Αλεξαν-
δρω ἄλλω, Μαξίμω, Φερπλα,
Γερενήρω, Κύρω, Ιωαννη ἄλλω,
Εύπολεω, Ελανίκω, Βοσσείω,
Κύρω ἄλλω, Βιατίω, Γέρω, * Δυ- * δια-
νάτω, Δωροθέω, Αντιόχω, Δαλ-
ματίω, Εύσεβιω, Σελάνικω, Ελδι-
σίω, Εύλογίω, * Σαπαίω, Τιμο- * Σαφ-
νίω, Γίώ, Τερψίλω, * Ειρηνίδω, * Ερμανί-
Μονίμω, Ολυμπίω, Θεοφίλω,
Ιελιανω, Βασιλείω, καὶ λοιποῖς θε-
λατεστάτοις θηρεούσιοις.

QVANTO pietatis, autemque
fidei zelo assidue flagremus,

OΣΟΝ τοῦτον δισεβεστον, καὶ
τῆς τερρορινῆς τίσεως **¶** ζη-

* Saprio;